797/08

Den 2. juni 2008 blev i sag nr. 72.155:

xxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx xx

mod

Forsikringsselskabet FYN a/s
Dalumvej 89
5250 Odense SV

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i Forsikringsselskabet FYN a/s, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde retshjælpsdækning til at få domstolenes afgørelse af, hvilket erhvervsevnetab et ulykkestilfælde har medført.

Selskabet finder, at der ikke er rimelig grund til at anlægge retssagen.

Det fremgår af sagen, at den tvist, til hvilken der søges retshjælpsdækning, vedrører bedømmelsen af klagerens erhvervsevnetab, som Arbejdsskadestyrelsen har fastsat. Klageren var den 14/2 2003 passager i en bil, der blev påkørt bagfra. Arbejdsskadestyrelsen fastsatte erhvervsevnetabet til mindre end 15 % med henvisning til forudbestående lidelser. Klageren er ikke enig i denne vurdering og ønsker derfor retshjælpsdækning til at indbringe afgørelsen for retten.

Forud for ulykkestilfældet den 14/2 2003 fremgår af klagerens journal af 20/4 2001:

> "28-årig kvinde, som i forbindelse med graviditeter i 1992 og 1994 har udviklet bækkenløsning, og fortsat har svære problemer med sit bækken, hvilket har ført til revalidering. Allerede som led i forrevalidering i 1996 vurderede kommunens psykolog, at patienten ville kunne profitere af psykologisk behandling.
> Patienten har 2 gange i 1990 og 1996 haft whip-lashlign. traumer. Døjer en del med hovedpine og nakkesmerter, og neurolog finder symptomerne forenelige med postcommotionelt syndrom.
> Patienten er i en fase med stor uoverkommelighedfølelse. Parforholdet er belastet.

Patientens fysiske tilstand ligger mange begrænsninger på hendes formåen, hvilket er svært at acceptere. Derudover ligger der større traume tilbage i ungdommen, som, tror jeg, har stor betydning for patientens parforhold. De psykiske belastninger truer nu revalideringsprocessen."

Overlæge i neurologi P.-H.H. anførte i speciallægeerklæring af 3/6 2004:

"**TIDLIGERE SYGDOMME**
3 år gammel adenotomeret.

I 1986 fik hun foretaget ekscision af exostose på venstre femur.
I 1991 appendektomeret.
Under de sidste to graviditeter, specielt under den sidste var der ødemtendens og desuden symptomer på bækkenløsning, medførende vraltende gang og brug af armstokke.
Det fremgår endvidere at skadelidte har lidt af hyppig hovedpine, som debuterede efter en påkørselsulykke i 18 års alderen, hvor den bil patienten var passager i, var udsat for et harmonikasammenstød i Tyskland. Hovedpinen svandt noget, men synes, bortset fra et halvt års tid hvor hun næsten var besværsfri, at have været til stede siden.

Det fremgår yderligere at patienten i forbindelse med sidste graviditet og fødsel i september 2002 har lidt af bagre bækkensmerter. Har forsøgt massiv fysioterapi i lange perioder og også været indlagt i august 2003 i H.J.H. i Å. til intensiv behandling uden særlig effekt.

Skadelidte har været hyppig patient i Reumatologisk Ambulatorium, og Afdeling siden 1994 på baggrund af smertesyndrom, der ligeledes er forværret efter sidste ulykkestilfælde, hvor der har været vedvarende, kraftige lænde- og bagre bækkenledssmerter, forreste bækkensmerter og smerter ned i begge ben, især højre.

Der har ud over ryg-, bækken- og underekstremitetsklager ligeledes været smerter i specielt højre overekstremitet samt hyppig hovedpine.

Ud over ovennævnte behandlinger i form af fysioterapi, har skadelidte gået til behandling i Smerteklinikken i Aa.

Siden den sidste ulykke 14.02.2003 har skadelidte haft følgende klager:
Næsten kontinuerlig hovedpine, der som nævnt debuterede allerede i 18 års alderen ved den primære trafikulykke. Hovedpinen var dog væk en overgang gennem ca. et halvt år, hvor hun angiver at have været næsten besværsfri. Nu har hun en kontinuerlig, båndformet smerte i hele hovedet, trykkende, mest i højre side. Hun føler sig hyppigt lyd- og lysoverfølsom, men har ikke haft kvalme eller opkastninger. Hun angiver, at synet ofte føles sløret på højre øje, men at undersøgelse hos øjenlæge skulle have afsløret normale forhold.

Hørelsen er angivelig naturlig, men hun har ofte en pibende, ensartet lyd i begge ører.

Der er naturlig sensibilitet i ansigtet samt smags- og lugtesans.

Siden seneste ulykkestilfælde har patienten bemærket kontinuerlige, stikkende og jagende smerter i overekstremiteter, specielt på højre side. Kan ikke løfte noget med højre hånd og arm. Har sovende fornemmelser, især i 1., 2. og 3. finger, af og til i alle fem fingre samt angivelig udstrålende smerter fra skuldre til hånd og fingre. Der har ikke været egentlig lammelse, men smertebetinget kraftnedsættelse i ekstremiteten.

Skadelidte kan klare finbevægelser i fingre, men kan angivelig have problemer med at føle og håndtere små genstande med højresidige fingre.

I forbindelse med sidste fødsel og bækkenløsning har der været smerter i hofteregion og i højre ben.
De bedres primært igen, men forværres på ny ved sidste ulykkestilfælde. Smerten stråler angivelig helt ud i højre storetå. De forværres, hvis hun sidder stille samt under gang. Hun går regelmæssig med to armstokke, angiver en gangdistance på 50-100 meter. Skal hun bevæge sig derudover, anvender hun kørestol.

Hun har besvær med at vende sig, herunder når hun i siddende som fører af bil skal kigge bagud i forbindelse med hun skal bakke vognen.

Skadelidte har fået konstateret forhøjet blodtryk og, er sat i behandling herfor via egen læge. Endvidere er hun i antidepressiv behandling."

Af klagerens journal af 18/8 2004 fra smerteklinikken på Aa. Sygehus fremgår bl.a.:

"Patientens symptomer startede med bækkensymptomer ved første graviditet i 1992. Disse symptomer svandt efter fødslen.
Ved anden graviditet i 1994 blussede symptomerne op, og der gik 6 år, inden patienten kunne fungere nogenlunde uden at have problemer i dagligdagen. Ny graviditet i 2002. Hun arbejdede helt frem til en måned før fødslen. I forbindelse med denne forværredes symptomerne fra bækkenet.
I mellemtiden mellem de to fødsler var patienten udsat for et trafikuheld på motorvejen. Dette november 1994, hvor hun, pga. aquaplanning, kører ind i autoværnet og dunker hovedet sideværts ind i ruden.
Endvidere, i ammeperioden, skrider hun på trappe, falder og slår sig bevidstløs. Kan senere selv tilkalde hjælp og kommer på skadestuen, uden at man finder behandlingskrævende lidelser. Siden har patienten haft en langvarig hoved- og nakkepine, som dog gennem årene langsomt ebbede ud.
Foråret 2003 blev patienten påkørt bagfra. Hun er passager i bilen og bliver ved sammenstødet slået fremad og får whip-lash symptom, således at hendes nakkegener blusser kraftigt op med udstråling fra nakken ned over ryggen til bækkenet. Disse smerter har ikke fortaget sig.
Efter den seneste fødsel fik patienten ydermere en svær depression, betinget af belastningerne, og hun var indlagt en måned på psykiatrisk afdeling til aflastning.
Efterfølgende har hun haft psykologstøtte, og nu går det rimeligt fremad.
Smerteanamnese

1. Patienten har hovedpine, som er tilstede altid. Nogle dage værre end andre. Fjernsyn og uro forværrer symptomerne. Der kan være brænden og svien over højre side af ansigtet.
2. Smerterne stråler over skulderåget ud i højre arm. Det er en murrende, meget dyb smerte.
3. Højre hånd sover.
4. Der er smerter ned mellem skulderbladene. Her føles det som en syl, der stikker dybt.
5. Der er smerter/irritation ned over lænderyggen, der kan føles varm og betændelsesagtig med udstrålende smerter til siden.
6. I bækkenet over korsbenet er der dybe, murrende smerter som over skulderen.
7. Smerterne kan stråle ned på bagsiden af højre ben og helt ud til storetåen."

Overlæge B.S.-C. fra Gigtsanatoriet H.J.H. anførte i epikrise af 17/2 2006:

"Velkendt fra tidligere indlæggelse i henholdsvis 2002, 2003.
Har siden sidst fået tilkendt pension. Har været igennem forløb i Smerteklinikken i Aa. Henvises nu med henblik på fornyet ophold med det formål at få genopfrisket tidligere øvelser, idet træningen blev sat på standby da hun var i arbejdsprøvning og derved udviklede tiltagende smerter.

Patienten har kendte symptomer som følger:
Kroniske nakkesmerter siden whiplashtraume i 1994. Vedvarende, udtalte nakkesmerter, som er forværret i forbindelse med trafikuheld februar 2003, hvor hun dels oplevede opblussen i whiplashsymptomerne, dels pådrog sig slag mod højre skulder, der siden har været yderst smertefuld og præget af bevægeindskrænkning. Har vedvarende paræstesier i højre arm. Der er foretaget MR-skanning af columna cervicalis, der er fundet diskusprotosion, men ikke prolaps.

Har herudover vedvarende bækkenrelaterede smerter, der debuterede i forbindelse med graviditet i 1994. Bækkensmerterne er vedvarende og belastningsrelaterede. Går med støttebælte. Anvender kørestol over lange afstande."

Arbejdsskadestyrelsen anførte i vurdering af 8/5 2006:

"**Sagsfremstilling**
Det fremgår af sagens akter, at A.Z. den 14. februar 2003 var forsædepassager i bil, der blev påkørt bagfra.

Ved uheldet pådrog A.Z. sig en forvridning af halshvirvelsøjlen.

Forud for aktuelle uheld var A.Z. i 1992 involveret i et harmonikasammenstød.

Endvidere har A.Z. fået konstateret kronisk smertesyndrom, og har været hyppig patient på Reumatologisk Ambulatorium siden 1994.

Endvidere er A.Z. hypermobil og har i forbindelse med graviditet i 2002 haft bækkenløsning.

Vedrørende A.Z.' uddannelses- og erhvervsmæssige situation er det oplyst, at hun i 1998 blev tilkendt revalidering til håndarbejdslærer og færdiggjorde uddannelsen i 2002.

I 2002 var A.Z. ansat på en systue i 4 måneder men måtte stoppe på grund af sygdom.

A.Z. blev efter aktuelle uheld sygemeldt på grund af kronisk smerter syndrom, bækkenløsning, forvridning af halshvirvelsøjlen samt depression.

I perioden 20. oktober 2004 til 19. januar 2005 var A.Z. i virksomhedspraktik i Værestedet i H.B., hun arbejdede 15 timer om ugen fordelt på 3 dage. Virksomhedspraktikken har vist at A.Z. har fået det værre og værre uge for uge.

Efterfølgende har A.Z. været i virksomhedspraktik i H. Have med samme resultat, hvorfor praktikken blev stoppet før tid, idet der ikke skete nogen udvikling

A.Z. er pr. 1. september 2005 tilkendt førtidspension begrundet i hendes kroniske smertetilstand, følger efter bækkenløsning, hovedpine, hukommelses- og koncentrationsbesvær, træthed samt personlighedsmæssig skrøbelighed.

5. 72.155

Det fremgår af de skattemæssige oplysninger, at A.Z. har haft følgende årsindtægter:

2000:
Dagpenge mv. 145.824 kr.

2001:
Dagpenge mv. 150.456 kr.

2002:
Løn 41.036 kr.
Dagpenge mv. 125.543 kr.

2003:
Dagpenge mv. 158.141 kr.

2004:
Dagpenge mv. 167.459 kr.

2005:
Dagpenge mv. 159.885 kr.
…
Begrundelse for erhvervsevnetab

Vi har lagt vægt på sagens sociale og økonomiske oplysninger, herunder især

- oplysninger fra A.Z.
- oplysninger fra Aa. kommune,
- årsopgørelse fra 1998 til 2005.

Erstatning for tab af erhvervsevne efter erstatningsansvarsloven skal kompensere for den indtægtsnedgang, som skyldes skadens følger. Vi skal vurdere, hvad A.Z. ville kunne tjene, hvis skaden ikke var sket og sammenholde det med hendes indtægtsmuligheder med skaden. Der ydes kun erstatning for tab af erhvervsevne, hvis indtægtstabet er 15 procent eller derover.

Ved vores vurdering har vi lagt vægt på, at A.Z. har væsentlige konkurrerende lidelse og har ikke i betydende omfang været tilknyttet arbejdsmarkedet i årene før aktuelle uheld.

Vi har noteret os, at A.Z. pr. i. september 2005 er tilkendt førtidspension.

Vi vurderer, at følgerne efter aktuelle uheld ikke i et erstatningsberettigende omfang har påvirket erhvervsevnen.

Vi skønner, at det erhvervsmæssige forløb havde været det samme hvis aktuelle uheld ikke var indtruffet eller at aktuelle uheld i hvert fald ikke har ændret det erhvervsmæssige forløb der kan begrunde et varigt indtægtstab på 15 procent eller derover

Herefter vurderer vi erhvervsevnetabet til skønsmæssigt mindre end 15 procent."

Klagerens advokat anførte i skrivelse af 21/7 2006 til selskabet:

"Det fremgår af arbejdsskadestyrelsens oplysninger, at min klient er stoppet i sit arbejde på systuen, hvor hun blev ansat efter endt uddannelse, som følge af sygdom.

Dette er ikke korrekt, idet min klient alene var deltidssygemeldt i 3 uger som følge af bækkenløsning, hvorefter hun stoppede til sædvanlig termin som følge af barselsorlov.

Det er således min opfattelse, at min klient fuldt ud har været i stand til at bestride en fuldtidsstilling forud for uheldet, hvorfor det er dette der må lægges til grund samt at min klients manglende erhvervsevne på nuværende tidspunkt primært skyldes de gener hun har fra uheldet.

Vestre Landsret har tidligere truffet afgørelse om, at forud bestående lidelser ikke kan tages i betragtning, når skadelidte på uheldstidspunktet bestrider et fuldtidsarbejde.

Min klient har i øvrigt indenfor de seneste 5 år fra uheldstidspunktet gennemført en uddannelse samt 3 børnefødsler, hvorfor hun naturligvis ikke har haft mulighed for at være meget på arbejdsmarkedet i perioden forud for uheldet.

Jeg er således absolut ikke enig i arbejdsskadestyrelsens vurdering af at min klient i væsentligt omfang har konkurrerende lidelser samt at hun ikke i betydeligt omfang har været tilknyttet arbejdsmarkedet i årene før det aktuelle uheld."

Selskabet anførte i skrivelse af 31/7 2006 til klagerens advokat:

"Ved vores gennemgang af grundlaget for Arbejdsskadestyrelsens udtalelse om erhvervsevnetabet har vi især bemærket, at styrelsen har lagt vægt på, at Deres klient har væsentlige konkurrerende lidelser, og at følgerne efter det aktuelle uheld ikke i et erstatningsberettiget omfang har påvirket arbejdsevnen.

Yderligere har Deres klient ikke i betydende omfang været tilknyttet arbejdsmarkedet i årene før det aktuelle uheld, og det er således lagt til grund, at det erhvervsmæssige forløb ville have været det samme, også selv om uheldet ikke var indtruffet. Dette også uanset, at Deres klient har færdiggjort en uddannelse til håndarbejdslærer i året 2002 og har været ansat på en systue i 4 måneder, hvorefter hun måtte stoppe på grund af sygdom.

Under hensyn til ovenstående finder vi ikke at kunne kritisere Arbejdsskadestyrelsens udtalelse og skønner således, at der ikke er rimelig grund til at anlægge en sag mod Alm. Brand. I den forbindelse henviser vi til de sædvanlige forsikringsbetingelser for retshjælpsforsikring § 2, stk. 3, samt § 5, stk. 1, som er gengivet på næste side.

Vi beklager følgelig ikke at kunne tilbyde retshjælpsdækning til den aktuelle sag."

Klagerens advokat har ved skrivelse af 10/7 2007 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal yde retshjælpsdækning til den foreliggende tvist.

Selskabet har ved skrivelse af 17/8 2007 fastholdt sin afgørelse over for nævnet og har til støtte herfor anført:

"Vi har tidligere givet afslag på retshjælp jf. vort brev til advokaten af den 31. juli 2006.

Det kan yderligere tilføjes, at vi tillægger Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af den 8. maj 2006 vedr. méngrad og erhvervsevnetab betydelig vægt og henviser i den forbindelse til Højesterets praksis, jf. bl.a. U.1999.1565H og U.2004.2444H for så vidt angår méngraden.

Det fremgår endvidere af fast landsretspraksis, at skadelidte, for at løfte bevisbyrden for erhvervsevnetab, skal godtgøre, at Arbejdsskadestyrelsens vurdering baserer sig på enten fejlagtige oplysninger eller et åbenlyst forkert skøn, jf. i øvrigt tillige U.2004.2444H og U.2003.833H for så vidt angår erhvervsevnetabet.

Af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse fremgår det, at skadelidte forud for uheldet den 14. februar 2003 havde endog særdeles betydelige forudbestående lidelser. Hun havde således en tidligere nakkeskade i år 1992, et kronisk smertesyndrom med hyppig behandling, hypermobilitet og bækkenløsning.

Efter endt revalidering til håndarbejdslærer i år 2002 har skadelidte alene været ansat i en systue i 4 måneder. Det er dog usikkert, om hun måtte stoppe på grund af sygemelding eller som følge af graviditet. Det kan imidlertid konstateres, at hun i årene op til færdselsuheldet alene havde en lønindkomst på kr. 41.036,00 i år 2002 og i øvrigt har været på dagpenge både før og efter skadebegivenheden i år 2003.

For at kunne opnå medhold under retssagen skal skadelidte kunne dokumentere, at hendes sygeperiode efter færdselsuheldet i år 2003 er en direkte følge af nævnte begivenhed. Desuden skal skadelidte samtidig være i stand til at kunne dokumentere, at det er færdselsuheldet i år 2003, der er den overvejende eller væsentlige årsag til hendes nuværende gener, herunder tilkendelse af førtidspension. Yderligere skal skadelidte kunne godtgøre, at Arbejdsskadestyrelsens vurdering skyldes væsentlige mangler i det materiale, der er tilgået Styrelsen, eller at der er fejl i Styrelsens skøn.

Under hensyn til ovenstående er det vores vurdering, at skadelidte ikke vil kunne løfte bevisbyrden for, at hun i perioden op til færdselsuheldet havde en sådan tilknytning til arbejdsmarkedet, at hun reelt har lidt et tab i forbindelse med tilskadekomsten. Yderligere er det vores vurdering, at skadelidte ikke vil kunne godtgøre, at Arbejdsskadestyrelsens vurdering skulle være fejlagtig.

Vi fastholder vores tidligere afvisning af retshjælpsdækning til sagen, idet vi henviser til forsikringsbetingelserne for retshjælpsforsikring § 2, stk. 3, og § 5, stk. 1. Sammenfattende skal vi således gøre gældende, at der efter Arbejdsskadestyrelsens udtalelse i sagen og de i øvrigt foreliggende oplysninger om skadelidtes betydelige forudbestående. lidelser og hendes ringe tilknytning til arbejdsmarkedet forud for skadebegivenheden er en sådan tvivl, om sagen vil kunne gennemføres med held, at vi må tage forbehold for sagens rimelighed."

Klagerens advokat anførte herefter i skrivelse af 16/10 2007 til nævnet:

"Vedrørende spørgsmålet omkring ændring af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse vedrørende min klients varige mén er det korrekt, at domstolene i vid udstrækning følger Arbejdsskadestyrelsens vurdering på netop dette område, idet der her er tale om en medicinsk vurdering.

I nærværende sag er det min opfattelse, at Arbejdsskadestyrelsen har foretaget en forkert vurdering af min klients forud bestående situation og kun ved et sagsanlæg er det muligt at rette op herpå, idet det i så tilfælde er muligt at rette forespørgsel til Retslægerådet vedrørende hvilke gener der kan henføres til det aktuelle uheld og hvilke der må tilskrives andre forhold. Dette følges sædvanligvis op af fornyet henvendelse til Arbejdsskadestyrelsen.

Det er således af afgørende betydning, at der foretages en tilbundsgående undersøgelse af nærværende sag, henset til de ganske betydelige konsekvenser det har haft for min klient og hendes familie.

Vedrørende erhvervsevnetabet er domstolene langt mindre bundet af Arbejdsskadestyrelsens vurdering, idet der her ikke alene er tale om medicinsk vurdering men en vurdering af nedgang i arbejdsevne og lønindkomst.

De anførte afgørelser fra Højesteret viser netop, at domstolene foretager en prøvelse af de faktiske forhold.

I nærværende sag er det flere gange påpeget, at min klient forud for det aktuelle uheld havde gennemført en uddannelse ligesom hun havde været på arbejdsmarkedet på fuld tid. Det er korrekt, at hun i forbindelse med graviditet har haft bækkenløsning og som følge heraf været sygemeldt men dette har ingen betydning for vurderingen af nærværende sag. Dette har Arbejdsskadestyrelsen imidlertid valgt at tillægge betydning, hvilket må betragtes som en fejl.

Forsikringsselskabet anfører, at min klient tidligere har en nakkeskade i 1992 et kronisk smertesyndrom med hyppig behandling, hyper mobilitet og bækkenløsning. Det er ikke korrekt, at hun forud for det aktuelle uheld havde et kronisk smertesyndrom. Dette er først opstået efter det aktuelle færdselsuheld.

Jeg er ikke enig i, når forsikringsselskabet anfører, at min klient har haft en ringe tilknytning til arbejdsmarkedet forud for uheldet.

Hun havde efter endt håndarbejdsuddannelse som tog 4 år været gravid af flere omgange, hvorfor hun naturligvis ikke har haft den store tilknytning til arbejdsmarkedet. Hun havde imidlertid fået arbejde i en systue, hvor hun arbejdede i 4 måneder, indtil hun måtte sygemeldes som følge af bækkenløsning. Det fremgår af sagens oplysninger, at hendes arbejdsgiver var meget tilfreds med det arbejde hun udførte og at arbejdsgiveren havde planer om, at hun skulle forestå den daglige ledelse af virksomheden, når indehaveren selv flyttede.

Det er således min klare opfattelse, at der er så mange forhold i Arbejdsskadestyrelsens vurderingsgrundlag, der ikke er korrekte, hvorfor alene en forelæggelse for domstolene vil kunne give det rigtige resultat i nærværende sag."

Som følge heraf anførte selskabet i skrivelse af 31/10 2007 til nævnet:

"Vi har noteret os, at ønsket om at føre retssag skyldes, at A.Z. er uenig i Arbejdsskadestyrelsens vurdering af mén og erhvervsevnetab.

Uenigheden er dog i sig selv ikke en tilstrækkelig rimelig grund til, at der kan meddeles retshjælpsdækning til processen. Der må kræves en sandsynliggørelse af, at Arbejdsskadestyrelsens vurdering er forkert, og at processen kan føre til en ændret vurdering af sagen. En sådan sandsynliggørelse foreligger ikke.

Det er iflg. vores opfattelse intet der tyder på, at Arbejdsskadestyrelsen har begået fejl i forbindelse med sagsbehandlingen og udfærdigelsen af den vejledende udtalelse af den 8. maj 2006.

De oplysninger, der fremgår af advokat V.A.'s seneste brev vedrørende A.Z.' fysiske gener før og efter ulykkestilfældet samt vedkommendes tilknytning til arbejdsmarkedet, er alle oplysninger, der var i Arbejdsskadestyrelsens besiddelse ved vurderingen af sagen.

Vi fastholder derfor, at der ikke foreligger en tilstrækkelig rimelig grund til at føre en retssag, og at det meddelte afslag på retshjælpsdækning dermed har været berettiget."

Klagerens advokat og selskabet fremsendte herefter yderligere skrivelser til nævnet til støtte for deres respektive påstande.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 2. Hvilke tvister er dækket af retshjælpsforsikringen?**
...
3. Selskabet skal - på det foreliggende grundlag - afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger, der står i et rimeligt forhold til sagens genstand.
…
§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?
1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at udsigten til, at domstolene vil vurdere klagerens erhvervsevnetab større end fastsat af Arbejdsstyrelsen, er så ringe, at nævnet ikke kan kritisere, at selskabet med henvisning til § 5 i de gældende forsikringsbetingelser har afvist at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand